

ning pr. 238 Indbyggere til 1 Beværtning pr. 122 Indbyggere, og med dette stærkt stigende Antal af Beværtninger steg ogsaa Antallet af forannævnte skadelige Virkninger af Alkoholnydelsen i en saadan Grad, at dette foranledigede Nedsættelsen af den saakaldte store Købstadkommission, der afgav sin Betænkning den 6. September 1871. Paa Grundlag af denne Betæknings Indhold gennemførtes Loven af 23. Maj 1873, hvorefter de kommunale Raad i Købstæderne fik Ret til gennem Vedtægtsbestemmelser, at begrænse Beværtningernes Antal, og denne Ret benyttede de kommunale Raad i et saadant Omfang, at man faktisk derved kom bort fra den fri Beværternæring og ind under den bundne Beværternæring ved Byraadens frie Beslutninger.

At Forholdene derefter paany udviklede sig i en meget uheldig Retning med et stærktstigende Antal Beværtninger, skyldtes den Omstændighed, at Gæstgiveriernes Antal ikke var begrænset, og man kom ind paa at drive almindelig Beværtning paa Gæstgiverborgerskab, uden at man efter de da gældende Love kunde forhindre det.

Begrænsning af Beværtningernes Antal gennem kommunalt Selvstyre har saaledes været gældende her i Landet siden 1873 og paa en heldig Maade godtgjort Folkets Villie til at modarbejde Alkoholnydelsens samfundsskadelige Virkninger, naar det faar Midler i Hænde dertil.

Begrænsning af Adkomst til Beværtning og Handel med stærke Drikke maa nødvendig gaa Haand i Haand med den voksende Forstaaelse af Alkoholens Væsen og dens Virkninger, og denne Forstaaelse vil ganske selvfølgelig vokse under Retten og Ansvar.

Ved Loven af 10. Maj 1912 blev det kommunale Selvstyre betydelig udvidet, navnlig for Landkommunernes Vedkommende.

Bevillingsmyndigheden blev dér lagt hos Amdsraadet, dog saaledes, at en Adkomst til Beværtning kun kan meddeles, naar den er anbefalet af vedkommende Sogneraad.

Mindretallet kan ikke paa alle Punkter tiltræde Affattelsen af §§ 21, 29, 40 og 42 og stiller derfor Ændringsforslag til disse Paragraffer. Ændringsforslagene til §§ 16, 17 og 43 er en Følge af Ændringsforslaget til § 42.

Der vil neppe kunne paavises Ulemper ved den nuværende Ordning med Bevilling paa kort Aaremaal som fyldestgørende Begrundelse for nu at indføre Erstatningsbestemmelser for det Tilfælde, at Bevillingen ikke fornyes efter Bevillingstidens Udløb.

Bevilling paa kort Aaremaal er gennemført i saa godt som alle Kommuner i hele Landet. Ja selv i Hovedstaden er der i Henhold til § 21 meddelt en hel Række Bevillinger paa 5 Aar til Beværtning i store Restaurationer.

I de fra Amdsraadene, Bevillingsnævne og Politimestrene modtagne Erklæringer er der ikke rejst noget Krav om saadan Erstatning, uagtet et Bevillingsnævn og 2 Politimestre anbefaler at lovfæste femaarige Bevillinger som gældende for alle Kommuner i hele Landet.

Mindretallet finder ikke nogen rimelig Grund til at yde Erstatning, naar Bevillingen vedbliver at gælde indtil Bevillingstidens Udløb, og stiller derfor Ændringsforslag til § 42 med tilhørende Ændringsforslag til §§ 16, 17 og 43.

Ændringsforslaget til § 21 tager Sigte paa at bringe denne Paragraf i Overensstemmelse med Meningen i §§ 16 og 27, 1ste Stykke, saaledes at Overbevillingsnævnet skal kunne meddele Bevilling i de i § 21 nævnte Tilfælde, men kun med Ret til Udskænkning af stærke Drikke, naar dette er anbefalet af den stedlige Bevillingsmyndighed.

I Lovgivningen og gennem administrative Foranstaltninger er der truffet meget omfattende Bestemmelser angaaende Forbud mod Udøvelsen af forskellige Næringsvirksomheder paa Søn- og Helligdage. Disse Forbudsbestemmelser har hidtil ikke omfattet Udskænkning af stærke Drikke, uagtet ingen anden Virksomhed bidrager i samme Grad til at forstyrre Søndagens rette Brug, som Udskænkning af stærke Drikke gør, navnlig over for Ungdommen, som derved føres ind paa daarlige Vaner. Ved Ændringsforslaget til § 29 foreslaas, at Forbud mod Udskænkning af stærke Drikke paa Søn- og Helligdage skal kunne gennemføres ved Kommuneafstemning i den enkelte Købstad eller Sognekommune.

Erfaringen synes at have vist, at den tidligere Lukketid har medført forøget Ædruelighed og større Ro paa Gaderne ved Nattetid. Mindretallet kunde derfor have ønsket, at der i Loven var fastsat en tidligere Lukketid, men da Bestemmelsen i § 29, 2det Stykke, giver Kommunalbestyrelserne Ret til i Politivedtægten at fastsætte længere og tidligere Lukketid end den i Lovforslaget nævnte, har man undladt at stille Ændrings-